

Kryteria oceny pracy licencjackiej

KRYTERIA	OCENA BARDZO DOBRA (5)	OCENA DOBRA (4)	OCENA DOSTATECZNA (3)	OCENA NIEDOSTATECZNA (2)
Kryteria formalne				
Struktura	Praca jest odpowiedniej długości i została harmonijnie podzielona na rozdziały lub sekcje. Podział odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały właściwie skonstruowane i zawierają wszelkie wymagane elementy.	Praca jest odpowiedniej długości i została podzielona na rozdziały lub sekcje, ale podział ten nie jest harmonijny (np. jest zbyt wiele wydzielonych fragmentów o małej objętości). Podział odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały skonstruowane poprawnie i zawierają zdecydowaną większość wymaganych elementów.	Praca nie jest odpowiedniej długości. Została podzielona na rozdziały lub sekcje, ale podział ten nie jest harmonijny (np. jest zbyt wiele wydzielonych fragmentów o małej objętości). Struktura pracy nie jest optymalna ze względu na realizowane cele. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały skonstruowane raczej poprawnie i zawierają większość wymaganych elementów.	Praca nie jest odpowiedniej długości. Rozdziały lub sekcje nie zostały w niej prawidłowo wydzielone lub struktura nie odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części (np. wstęp lub podsumowanie) zawierają istotne braki.
Poprawność stylistyczna i językowa	Język wypowiedzi jest wolny od usterek. Brak jest błędów ortograficznych, gramatycznych i interpunkcyjnych. Styl jest formalny, właściwy dla prac naukowych, zaś sposób pisania rzeczowy.	Język wypowiedzi jest poprawny. Błędy są rzadkie i nie zakłócają odbioru tekstu. Styl, poza nielicznymi uchybieniami, jest formalny, właściwy dla prac naukowych, zaś sposób pisania rzeczowy.	Ilość błędów językowych jest znaczna, ale nie uniemożliwia odbioru treści. Styl wypowiedzi w pracy znacząco odbiega od standardów prac naukowych.	Liczne błędy językowe uniemożliwiają zrozumienie znacznych fragmentów tekstu. Styl wypowiedzi jest niewłaściwy dla pracy naukowej.
Formatowanie tekstu i elementów graficznych	Formatowanie jest zgodne w całym tekście. Jest przy tym przejrzyste i ułatwia czytanie pracy. Elementy graficzne są właściwie wyeksponowane i opisane, w szczególności podano ich tytuły i źródła. W pracach o znacznej liczbie tego rodzaju obiektów występuje spis elementów graficznych.	Formatowanie jest zgodne w całym tekście. Elementy graficzne są właściwie wyeksponowane i opisane, w szczególności podano ich tytuły i źródła. Brak jest spisu elementów graficznych, choć jest potrzebny z uwagi na ich liczbę.	Formatowanie jest raczej zgodne - nieścisłości formatowania nie utrudniają odbioru tekstu. Elementy graficzne nie są opisane w sposób jednolity, nierzadko brakuje tytułów lub źródeł. Brak jest spisu elementów graficznych, choć jest potrzebny z uwagi na ich liczbę.	Formatowanie jest niejednolite i utrudnia orientację w tekście. Elementy graficzne opisane są w sposób chaotyczny i niejednolity.
Bibliografia i przypisy	Przypisy i bibliografia wykonane są jednolicie. W odwołaniach do literatury i innych treści wskazano wszelkie wymagane elementy. Praca jest dobrze osadzona w literaturze i źródłach informacji odpowiednich do tematyki. Wykorzystano zarówno nowe, jak i klasyczne pozycje literaturowe i odniesiono się do literatury światowej - o ile specyfika pracy to umożliwia.	Przypisy i bibliografia wykonane są raczej jednolicie (z niewielkimi uchybieniami). W odwołaniach do literatury i innych treści wskazano wszelkie wymagane elementy. Praca jest dobrze osadzona w literaturze i źródłach informacji odpowiednich do tematyki. Brakuje odniesień do literatury najnowszej lub światowej, choć były wskazane.	Przypisy i bibliografia nie są wykonane jednolicie. W większości odwołań do literatury i innych treści wskazano wymagane elementy. Praca wykorzystuje literaturę i źródła informacji odpowiednie do tematyki, ale pominięto pewne ważne pozycje. Brakuje odniesień do literatury najnowszej lub światowej, choć były wskazane.	Przypisy i bibliografia nie są wykonane jednolicie. W odwołaniach do literatury i innych treści brakuje wymaganych elementów. Praca niedostatecznie wykorzystuje literaturę i źródła informacji odpowiednie do tematyki.

Kryteria merytoryczne				
Problem badawczy lub praktyczny	Problem analizowany w pracy jest adekwatny dla kierunku studiów, ważny i współczesny. Problem jest względnie nowy i nie został jeszcze w pełni opracowany w ramach kanonu wiedzy adekwatnego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy jest adekwatny dla kierunku studiów i ważny. Problem jest dobrze rozpoznany w ramach kanonu wiedzy właściwego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy jest adekwatny dla kierunku studiów, ale jest zbyt prosty. Problem jest dobrze rozpoznany w ramach kanonu wiedzy właściwego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy nie jest adekwatny dla kierunku studiów.
Sformułowanie celu	Cel pracy został sformułowany we wstępie wprost lub w postaci skonkretyzowanej hipotezy głównej lub pytania badawczego. Jego konstrukcja jest poprawna. Cel ten jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Cel pracy został sformułowany we wstępie wprost lub w postaci skonkretyzowanej hipotezy głównej lub pytania badawczego. Sposób sformułowania celu zawiera drobne błędy, które jednak nie wywołują konsekwencji dla odbioru pracy. Cel ten jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Cel pracy nie został sformułowany we wstępie w żadnej z właściwych postaci, ale w świetle kontekstu pracy jest jednoznaczny. Domyślny cel jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Praca nie posiada sformułowanego celu lub sformułowany cel nie jest zgodny z tematem pracy bądź jest niepoprawnie określony.
Dobór i zastosowanie metod	Zastosowano metody optymalne dla specyfiki pracy, a ich dobór został należyście uzasadniony. Metody te zostały właściwie opisane i zastosowane bez uchybień.	Zastosowano metody właściwe dla specyfiki pracy, a ich dobór został należyście uzasadniony. Metody te zostały opisane i zastosowane z niewielkimi uchybieniami, które nie zafałszowały otrzymanych rezultatów.	Zastosowano metody poprawne dla specyfiki pracy. Metody te zostały opisane i zastosowane z istotnymi uchybieniami, które jednak nie zafałszowały otrzymanych rezultatów w sposób zasadniczy i całkowicie uniemożliwiający ich przyjęcie.	Zastosowano metody niepoprawne dla specyfiki pracy. Metody te zostały opisane i zastosowane z istotnymi uchybieniami, które zafałszowały otrzymane rezultaty w sposób zasadniczy i całkowicie uniemożliwiający ich przyjęcie.
Spójność i logika wywodu	Wydów w pracy jest spójny i przejrzysty. Kolejne zdania i akapity wynikają z poprzednich. Wprost i jednoznacznie podano wszystkie założenia, warunki, definicje najważniejszych pojęć, sposoby notacji itp., a ich stosowanie jest konsekwentne. Wszelkie zmiany, np. w postaci uchylecia założenia, są jasno sygnalizowane. Rozumowanie i wnioskowanie przeprowadzone są zgodnie z zasadami logiki.	Wydów w pracy jest raczej spójny i przejrzysty. Kolejne zdania i akapity wynikają z poprzednich. Choć ich dyskusja nie jest pełna, to jednak jawnie podano większość założeń, warunków, definicji pojęć, sposobów notacji itp., zaś ich stosowanie jest raczej konsekwentne. Ewentualne niewielkie odstępstwa nie przeszkadzają w rozumieniu wywodu i nie zniekształcają go. Ważne zmiany, np. w postaci uchylecia założenia, są sygnalizowane. Rozumowanie i wnioskowanie przeprowadzone są zgodnie z zasadami logiki.	Wydów w pracy nie jest całkowicie spójny i przejrzysty, ale skala zakłóceń nie uniemożliwia jego płynnego rozumienia. Dyskusja nt. założeń, warunków, definicji pojęć, sposobów notacji itp. jest niepełna, a luki są znaczne. Występują też niekonsekwencje w stosowaniu wspomnianych elementów, które nie przeszkadzają w rozumieniu ogólnej myśli wywodu, ale uniemożliwiają pełne zrozumienie niektórych wątków lub fragmentów tekstu. Ważne zmiany, np. w postaci uchylecia założenia, są sygnalizowane w sposób niewłaściwy, np. z opóźnieniem. Rozumowanie w większości jest zgodne z zasadami logiki, choć występują pewne błędy.	Wydów jest niespójny. Przemilczano znaczną część założeń, warunków, definicji pojęć, opisu sposobów notacji itp., przy czym ich stosowanie jest niekonsekwentne. Ważne zmiany w tym zakresie nie są sygnalizowane. Występują znaczne uchybienia logiczne, które czynią wywód niezrozumiałym.

Wyczerpanie tematu lub stopień rozwiązania problemu	Temat został w pełni wyczerpany. Poruszono wszystkie jego ważne aspekty. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do wszystkich ważnych ujęć i koncepcji teoretycznych. Przedstawiono pełną dyskusję wyników. W przypadku prac praktycznych zaproponowano w pełni funkcjonalne rozwiązanie, kompleksowo obejmujące wszystkie najważniejsze aspekty problemu zawartego w pracy. Praca obejmuje także pełen użytkowy opis wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu).	Temat został w większości wyczerpany. Poruszono większość jego ważnych aspektów. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do głównych ujęć i koncepcji teoretycznych. Przedstawiono co najmniej częściową dyskusję wyników. W przypadku prac praktycznych zaproponowano funkcjonalne rozwiązanie, obejmujące co najmniej kilka najważniejszych aspektów problemu zawartego w pracy. Praca obejmuje także co najmniej częściowy użytkowy opis wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu).	Temat został w znacznym stopniu wyczerpany. Poruszono najważniejsze aspekty. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do wybranych ujęć i koncepcji teoretycznych. W przypadku prac praktycznych zaproponowano rozwiązanie, które charakteryzuje się jednak niepełną funkcjonalnością oraz pomija pewne aspekty realizowanego problemu. Opis użytkowy wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu) jest niepełny.	Temat nie został wyczerpany. Pominięte pewne kluczowe wątki. W przypadku prac o charakterze teoretyczno-naukowym, nie uwzględniono wszystkich ważnych koncepcji. W przypadku prac o charakterze praktycznym, zaproponowane rozwiązanie nie jest funkcjonalne.
Interpretacja wyników i wnioski	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są konkretne a stopień uogólnienia jest dobrze dobrany. Wnioski posiadają wyraźny i wyeksponowany walor aplikacyjny (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego).	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są konkretne, choć niektóre są zbyt mocno uogólnione. Wnioski posiadają pewien walor aplikacyjny (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego).	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są mało precyzyjne i zbyt mocno uogólnione. Brak im waloru aplikacyjnego (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego).	Wnioski przedstawione w pracy nie wynikają z przeprowadzonych analiz.

Powyższe kryteria stanowią uogólniony punkt odniesienia. Każdorazowo ocena wystawiana jest indywidualnie i zależy od takich czynników jak kierunek czy specyfika tematyki pracy. W szczególności, jeśli Promotor lub Recenzent waha się między dwiema sąsiednimi ocenami z powyższej tabeli, może wykorzystać oceny połówkowe jako oceny cząstkowe w ramach poszczególnych kryteriów oceniania. Jeśli ocena cząstkowa w co najmniej jednym kryterium jest niedostateczna praca otrzymuje ocenę niedostateczną bez względu na wyniki w innych kryteriach.